

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418204761
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1418204761.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. D. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - G.. X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 2, XXX XX W., a otec - S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX W., o návrhu matky na určenie výživného a zročného výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 8.10.2019, č.k. 25P/198/2018-34, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým súd zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého M. D. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 15.02.2018 z r u š u j e a vec sa v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého M. D. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.01.2016 do 14.02.2018 z r u š u j e a konanie sa v tejto časti z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom zo dňa 08.10.2019, č.k. 25P/198/2018-34, zamietol návrh matky na určenie výživného a určenie zročného výživného otcovi na maloletého M. D. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.01.2016. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že vo veci starostlivosti o maloleté dieťa rozhodol Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom, č.k. 13P 114/2014-299, zo dňa 13.10.2016, ktorým zveril maloletého M. D. M., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorých oprávnil jeho zastupovaním a správou majetku, počas trvania striedavej osobne starostlivosti výživné rodičom neurčil, vo zvyšku návrhy zamietol, Krajský súd v Bratislave, rozhodnutím č.k. 11CoP/84/2017-456, zo dňa 05.12.2017, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, o výživnom počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti a vo výroku o zastupovaní a správe majetku maloletého a vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. O zvyšku nároku rodičov, v zrušujúcej časti rozsudku, rozhodol súd prvej inštancie uznesením o zastavení konania, č.k. 13P/114/2014-476, zo dňa 10.07.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2018. Zároveň prihliadol na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/176/2012-34, zo dňa 26.09.2012, právoplatné dňa 27.09.2012, ktorým súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého M. D. výživným vo výške 240 eur mesačne od 26.09.2012. Konštatoval, že do právoplatnosti rozhodnutia o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov spadá aj obdobie, kedy mal otec určené výživné na maloletého rozhodnutím súdu. Dospel k záveru, že vyhovením návrhu matky na určenie výživného na maloletého sumou 120 eur, by neboli riadne zabezpečené výdavky maloletého, na ktoré má otec prispievať sumou podľa predchádzajúceho

rozsudku o výživnom. Poukázal na to, že v súčasnosti prebieha na tamom súde pod sp. zn. 25P/203/2018 konanie o návrhu otca zo dňa 24.10.2018 na zmenu zverenia maloletého do starostlivosti otca, pričom uznesením tamomšieho súdu, č.k. 17P/49/2018-18, zo dňa 23.11.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého M. D. do starostlivosti otca a upravil styk matky s maloletým. Dané rozhodnutie Krajský súd v Bratislave, uznesením, č.k. 11CoP/4/2019-60, zo dňa 30.01.2019, potvrdil. Prihliadajúc na uvedené dôvody návrh matky zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazat' otca k povinnosti uhradiť zročné výživné na maloletého M. D. od 01.01.2016 do 06.06.2019 sumou 120 eur mesačne, t.j. celkom 4.290 eur a zaplatiť sumu 240 eur ako nezaplatené výživné za mesiac december 2015 na účet matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd nevykonal vo veci riadne dokazovanie a nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP). Vyslovila výhrady, že otec v konaní výdavky na maloletého nezdokladoval a súd neprihliadal ani na príjmy a pomery rodičov. Uviedla, že kolízneho opatrovníka oboznámila, že otec odmietal počas striedavej starostlivosti o maloletého prispievať aspoň čiastočne na odôvodnené potreby dieťaťa, na vzdelanie, športové aktivity bez ohľadu na hmotné potreby dieťaťa, ktoré mu zabezpečovali obaja rodičia v čase starostlivosti. Poukázala na to, že predmetom striedavej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa sú aj povinnosti prispievať na mesačné povinné poplatky maloletého, avšak tieto hradila výlučne ona. Namietala, že súd nezisťoval výdavky na maloletého zo strany otca, majetkové pomery a príjmy otca a nezohľadnil kritickú situáciu, keď orgány činné v trestnom konaní na základe skutku z 22.3.2014 vzali otca do väzby za nebezpečné vyhrážanie a ublíženie na zdraví a v dôsledku konania otca, ktorý ju s maloletým vyhodil zo spoločného domova, sa zmenili pomery na jej strane. Súdu prvej inštancie vytkla, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje spôsob hodnotenia dôkazov, na ktoré pri rozhodovaní prihliadal, nie je riadne zdôvodnené a nechráni záujem maloletého dieťaťa. Poukázala na povinnosť súdu zistiť skutočný stav veci.

4. Otec a kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a dospel k záveru o potrebe rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého za obdobie od 01.01.2016 do 14.02.2018 zrušiť a konanie v tejto časti zastaviť a vo výroku, ktorým zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého od 15.02.2018 zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Vzhľadom na podaný návrh matky na určenie výživného na maloletého za obdobie od 01.01.2016 odvolací súd sa zaoberal danou vecou v dvoch rovinách. V prvom prípade, ide o nárok na určenie výživného od 01.01.2016 do 14.02.2018, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P 114/2014-299, zo dňa 13.10.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/84/2017-456, zo dňa 05.12.2017 vo výroku o zverení maloletého M. D. M., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a výroku, ktorým súd neurčil rodičom výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti. V druhom prípade sa zaoberal odvolací súd návrhom matky na určenie výživného na maloletého vzťahujúcim sa k obdobiu od 15.02.2018.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

9. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znovu.

10. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. V zmysle tejto prekážky sa

nemôže o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, rozhodnúť znovu. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, uvedené vedie k rozhodnutiu súdu o zastavení konania.

11. S poukazom na citované zákonné ustanovenie odvolací súd skúmal a zaoberal sa prekážkou rozsúdenej veci (§ 230 CSP). Zo spisu vyplýva, že Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom, č.k. 13P 114/2014-299, zo dňa 13.10.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/84/2017-456, zo dňa 05.12.2017, zveril maloletého M. D. M., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a výživné počas výkonu striedavej starostlivosti o maloletého rodičom neurčil. Pokiaľ sa matka v tomto konaní domáha určenia výživného na maloletého počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti za obdobie od 01.01.2016 do 14.02.2018, odvolací súd konštatuje, že otázka určenia výživného na maloletého počas striedavej osobnej starostlivosti bola predmetom dokazovania v konaní vedenom na Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/114/2014, ktoré inicioval otec podaním návrhu na striedavú osobnú starostlivosť o maloletého. Je potrebné konštatovať, že v oboch konaniach, t.j. v konaní, vedenom pod sp. zn. 13P/114/2014 a konaní, vedenom pod sp. zn. 25P/198/2018, išlo o identický predmet konania a identických účastníkov konania.

12. Vzhľadom na existenciu právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P 114/2014-299, zo dňa 13.10.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/84/2017-456, zo dňa 05.12.2017, o výživnom na maloletého počas striedavej osobnej starostlivosti rodičov, odvolací súd postupujúc podľa ust. § 230 CSP po posúdení otázky totožnosti konaní o výživnom počas striedavej starostlivosti rodičov o maloletého, v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého za obdobie od 01.01.2016 do 14.02.2018 a konanie v tejto časti zastavil (§ 230 CSP).

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

15. Podľa § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ustanovenie § 387 ods. 2, 3 tým nie sú dotknuté. V odôvodnení rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov akým bolo rozhodnutie prijaté.

16. Z obsahu spisu v dotknutej veci odvolací súd zistil, že matka sa návrhom na začatie konania, podaným dňa 15.10.2018 domáhala určenia výživného na maloletého vo výške 120 eur mesačne od 01.01.2016, teda od začiatku realizácie striedavej osobnej starostlivosti o maloletého oboma rodičmi (návrh upravila na pojednávaní pred súdom prvej inštancie konanom dňa 08.10.2019). Vzhľadom k tomu, že odvolací súd v súlade s ust. § 389 ods. 1 písm. a/ CSP, v spojení s ust. § 230 CSP zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého za obdobie od 01.01.2016 do 14.02.2018 a konanie v tejto časti zastavil, bolo potrebné sa ďalej zaoberať odvolaním matky vo vzťahu k nároku na určenie výživného na maloletého za nasledujúce obdobie, t.j. od 15.02.2018.

17. V odvolaní matka namietala, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

18. V súvislosti s danými námietkami matky je potrebné poukázať na ustanovenie § 36 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Jednou z typických zásad pre sporové konanie je zásada ne ultra petitem, teda „nie nad rámec petitu“. Je ňou vyjadrená záväznosť návrhu na začatie konania pre súd, ktorý nemôže prisúdiť viac, ako sa žalobca domáha v petite (žalobnej žiadosti). Táto zásada neplatí v mimosporových konaniach (medzi ktoré patrí aj táto prejednávacia vec), kde súd zásadne nie je viazaný návrhmi účastníkov. Môže tak prisúdiť viac, ako sa účastníci domáhajú, a to aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu.

19. S prihliadnutím na matkou podaný návrh na určenie výživného na maloletého počas striedavej osobnej starostlivosti rodičov za obdobie od 14.02.2018, odvolací súd zdôrazňuje, že Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom, č.k. 13P/114/2014-299, zo dňa 13.10.2016, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/84/2017-456, zo dňa 05.12.2017, (právoplatný dňa 14.02.2018) rozhodol tak, že počas striedavej osobnej starostlivosti o maloletého výživné rodičom neurčil. Keďže matka podala návrh na určenie výživného na maloletého dňa 15.10.2018, teda 8 mesiacov od právoplatnosti posledného rozhodnutia o výživnom na maloletého, bolo potrebné postupovať v súlade s ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s citovaným zákonným ustanovením a ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine, keď vo veci nevykonal náležité dokazovanie smerujúce k zisťovaniu zmeny pomerov maloletého a rodičov, neskúmal a nemal v konaní preukázané náklady na odôvodnené potreby maloletého, príjmy a pomery rodičov. Uvedené vyplýva i zo zápisníc z pojednávania konaných na súde prvej inštancie dňa 06.06.2019 a dňa 08.10.2019, v rámci ktorých sa rodičia vyjadrovali najmä k spôsobu realizácie striedavej starostlivosti o maloletého.

20. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v nedostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie k tomu, aby mohol v časti návrhu matky na určenie výživného na maloletého počas striedavej osobnej starostlivosti rodičov za obdobie od 15.02.2018 vo veci rozhodnúť a bez riadneho a dostatočného dokazovania ani nemohol svoj záver odôvodniť tak, aby bolo z rozhodnutia zrejmé, prečo tak rozhodol, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa súd zaoberal návrhom matky v tejto časti v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine a ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine.

21. Po preskúmaní veci odvolací súd vyslovuje k názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výživnom na maloletého za obdobie od 14.02.2018 vychádzal z nedostatočne zisteného skutočného stavu a pri vykonaní dokazovania nedodrжал postup podľa ustanovenia § 36 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

22. Pokiaľ matka namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie odvolací súd danú námietku vyhodnotil ako dôvodnú. Podľa ustálenej praxe všeobecných súdov platí, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce správne aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

23. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, v tomto absentuje akékoľvek právne posúdenie, t.j. v rozhodnutí súd neuviedol príslušné právne normy, na základe ktorých vec právne posúdil.

24. Odvolací súd sa stotožnil tiež s námietkami matky súvisiacimi s nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosťou. Je potrebné zdôrazniť, že z odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. CSP musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby jeho závery, ku ktorým na základe zhodnotenia skutkového stavu veci dospel boli prijateľné, racionálne a v neposlednom rade aj spravodlivé a najmä presvedčivé. Súd musí dať odpoveď na všetky relevantné otázky nastolené účastníkmi konania, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam, a ktoré prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. V danom prípade nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva i z nedostatočného zistenia skutočného stavu veci, keď súd prvej inštancie si ani nezadovážil rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletého M. D., resp. tieto sa v spise nenachádzajú, matku i otca nevypočul riadne k otázkam týkajúcim sa obdobia, od ktorého si uplatnila nárok na výživné na maloletého a vo veci nevykonala náležité dokazovanie.

25. Vzhľadom na uvedené nedostatky v rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd odvolaniu matky voči výroku, ktorým súd zamietol návrh na určenie výživného na maloletého za obdobie od 15.02.2018 vyhovel a rozsudok v tejto napadnutej časti zrušil. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne vypočítať účastníkov konania, doplniť dokazovanie so zameraním sa na zisťovanie zmeny pomerov na strane maloletého a oboch rodičov, preukázaním nákladov na odôvodnené potreby maloletého, príjmov a pomerov oboch rodičov v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 62 a nasl. a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Vo vzťahu k nároku matky na určenie výživného na maloletého je potrebné vec posúdiť komplexne s prihliadnutím aj na uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 17P/49/2018-18, zo dňa 23.11.2018, právoplatné dňa 06.03.2019, a vykonateľné dňa 17.12.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/4/2019-60, zo dňa 30.01.2019, ktorým bol maloletý dočasne zverený do starostlivosti otca (neodkladné opatrenie). S poukazom na návrh matky na určenie výživného späť je potrebné zamerať sa tiež na preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa zo strany matky podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v rozhodnutí uviesť právne posúdenie veci a dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, t.j. rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, tzn. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia a to z hľadiska zákonnej požiadavky na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. V neposlednom rade dáva odvolací súd do pozornosti súdu prvej inštancie odvolací návrh matky, ktorým sa domáha zaplatenia sumy 240 eur ako nezaplatené výživné za mesiac december 2015 s tým, že v prípade, ak matka zmení v priebehu konania návrh a zotrvá aj na tomto petite pôvodne podaného návrhu, bude potrebné uvedené posúdiť s prihliadnutím na existenciu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/176/2012-34 zo dňa 26.09.2012, ktorý je exekučným titulom pre prípad neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh matky na určenie výživného na maloletého za obdobie od 15.2.2018 a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôsledku nesprávnej, resp. absencie aplikácie hmotnoprávneho predpisu, ako aj nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, nedostatočne zisteného skutočného stavu a nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné pochybenia súdu prvej inštancie napraviť v odvolacom konaní a odvolací súd nemohol rozhodnutie súdu prvej inštancie ani potvrdiť, ani zmeniť.

27. O trovách konania (celého) rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 3 CSP).

28. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).